

1. Gore, plezanje, alpinizem in gorsko reševanje so vam bili položeni v zibko. Tudi vaš oče je plezal in bil gorski reševalec, velik del otroštva ste preživeli v hribih, saj prihajate iz Bovca. Pa vendar, kdaj ste začutili še dodaten klic gora, da ste se odločili včlaniti tudi v alpinistični odsek?

Kot ste že povedali, je moj oče plezal in je gorski reševalec, tako da smo imeli doma veliko plezalne in reševalne opreme, ki me je kot otroka zanimala. Že kot otrok sem poletja preživel na planini Mangrt, kjer smo pasli ovce in izdelovali sir. Pa tudi s starši smo veliko zahajali v gore, ko doma ni bilo dela na kmetiji. Tako da za plezanje ni bil potreben dodaten klic gora, ampak ker sem veliko časa preživel v gorah in ob plezalnih in reševalnih zgodbah, se mi je zdel ta korak nekaj normalnega.

2. V svojem bogatem naboru alpinističnih vzponov in tudi odprav v tujih gorstvih v Himalaji, Karakorumu, Nepal, Tibetu in marsikje drugje, vam je najbrž katera izmed njih ostala v prav posebnem spominu oziroma ste na njo posebno ponosni?

Vsaka odprava je bila posebna, saj sem se podal v meni neznan svet in prišel domov bogatejši za izkušnje. Na prvo odpravo sem odšel leta 2002 in sicer v Peruanske Ande. Tam sva s soplezalcem plezala smer na Huascarán Norte. V steni sva doživela nepričakovan bivak in okusila mrzlo Peruvansko noč.

3. Drytooling oziroma orodno plezanje marsikomu predstavlja trening za vzpone v gorah. Gre za plezanje z derezami in cepini po suhi skali. Omenjena vrsta plezanja se je razvila iz lednega plezanja. Kakšni so vaši začetki s to posebno plezalno vrstjo?

Na začetku moje plezalne poti se s to vrstjo plezanja nisem posebno ukvarjal. Je pa bilo treba v dolgih zimskih smereh večkrat preplezati kopne odstavke z derezami in cepini. Zato sem začel trenirati tudi to. V zadnjih letih pa mi je ta disciplina zelo všeč, zato se z njo bolj resno ukvarjam.

4. Za drytooling plezanje se uporabljajo posebni cepini in dereze, ki so integrirane v čevlje. Kako se vam zdi, da se ta oprema razvija in kako je dostopna na slovenskem trgu?

Oprema se je v zadnjih letih zelo razvila, tako da imamo opremo, ki jo lahko uporabljamo samo za drytooling. Za druge vrste plezanja je praktično neuporabna. Tudi na slovenskem trgu dobimo že vse.

5. Smer, ki ste jo preplezali v zadnjih dneh velja za najtežje ocenjeno drytooling smer v Sloveniji. Ocenili ste jo z oceno D13, kar je primerljivo z oceno 8b. Je ocena težavnosti težko primerjati? Smer ste preplezali v DTS stilu, brez uporabe figure 4 in 9. Kako ste se odločili, da teh figur oziroma gibov med plezanjem ne uporabite? Je smer dobila kakšno posebno poimenovanje?

To so neke primerjave ocen. Pri športnem plezanju plezaš z rokami in plezalkami na nogah, pri drytoolingu pa z cepini in derezami na nogah, kar je velika razlika. Lažje je nekemu, ki pleza 8b, splezati smer z oceno D13, kot obratno.

Dts stil se mi zdi bolj naraven in se mi zdi boljši trening za plezanje v hribih, saj si ne predstavljam da bi v neki dolgi alpski steni uporabljal figure.

Smer sem poimenoval: Edge of Glory

6. Trenutna zdravstvena situacija nam dovoljuje zgolj sanjarjenje in planiranje prihodnjih podvigov. Kakšni pa so vaši cilji? Je v načrtu kakšna nova odprava ali kakšna nova drytooling smer ali mogoče kaj čisto drugega?

Ciljev je še kar nekaj, sploh v zimskem času, ko imam več časa za plezanje. Na področju drytoolinga je še kar nekaj smeri ocenjenih z D13 in navzgor, vendar so vse v tujini. Ko se korona situacija umiri, bom planiral cilje naprej.

Intervju pripravila: Eva Schmitt
eva.schmitt@planinskimuzej.si